

Зрозуміло, що відсутність будь-яких програм підтримки головних підсистем, унеможлиблює активність процесу забезпечення споживачів-жінок ПЗ, а також викривляє зворотній зв'язок, що призводить до невідповідності попиту споживачів й пропозицій системи.

Висновки. У ході дослідження визначені проблемні питання функціонування структурних елементів та процесу обігу вхідних ресурсів системи забезпечення ПЗ. Доведено, що дані структурні елементи є взаємозалежними як між собою, так і з зовнішнім середовищем (суспільством та споживачами-жінками). Обґрунтовано доцільність вирішення визначених проблем, що вплине як на рівень особистісної безпеки жінки, так і на національну безпеку.

РЕЗУЛЬТАТИ АНАЛІЗУ ФАКТОРІВ НЕСПРИЯТЛИВОГО РОЗВИТКУ ЛІМФОГРАНУЛЕМАТОЗУ ЯК ПІДҐРУНТТЯ ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ЕФЕКТИВНОГО ФАРМАЦЕВТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОНКОГЕМАТОЛОГІЧНИХ ХВОРИХ

Панфілова Г.Л.¹, Матушак М.Р.²

¹Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

²ВДНЗ Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці, Україна
matushakmarta@gmail.com

Серед злоякісних лімфом – лімфогранулематоз (ЛГМ) займає особливе місце, яке обумовлено дією цілого спектру факторів. З одного боку ЛГМ є відносно рідким захворюванням (0,5–1% усіх форм раку та близько 30% від загальної кількості лімфом) з відносно високими показниками виживаності хворих, а із іншого – у віці від 15 до 24 років майже кожен 6-й випадок постановки онкологічного діагнозу припадає на ЛГМ. В останні роки все більшого поширення набуває застосування високоефективних протипухлинних препаратів (ПП) цілеспрямованої дії, а також інших методів лікування ЛГМ. Пошук та ефективне використання ПП потребує ґрунтовних

досліджень у визначенні найбільш впливових факторів несприятливого розвитку цієї патології. Зазначене обумовило мету наших досліджень.

Мета дослідження – аналіз даних сучасної літератури, що висвітлюють питання організації лікувального процесу хворих на ЛГМ та визначення факторів несприятливого його розвитку у онкогематологічних хворих.

Систематизуючи **результати досліджень** можна стверджувати, що сучасні схеми комбінованої хіміотерапії та променевої терапії дозволили суттєво підвищити рівень ефективності лікування хворих на ЛГМ незалежно від перебігу та стадії розвитку патологічного процесу. В економічно розвинутих країнах світу такий важливий показник, як 5-річна загальна виживаність хворих на ЛГМ становить 96,0%. На жаль, в Україні він дорівнює приблизно 75,0%. Важливого значення в організації ефективної хіміотерапії ЛГМ має використання диференційного підходу до терапії різних груп хворих, які визначаються за даними аналізу несприятливих прогностичних факторів. Як вважають фахівці, виділення несприятливих факторів перебігу ЛГМ з наступним розподілом хворих на відповідні прогностичні групи є одним із пріоритетних стратегічних напрямків розвитку онкогематології. Використання цього підходу має значний вплив на організацію фармацевтичного забезпечення спеціалізованих закладів охорони здоров'я, що фінансуються, як відомо, за рахунок державних коштів. Так, ще у середині ХХ сторіччя першими факторами, що дозволяли прогнозувати перебіг захворювання, вибір лікування та відповідні ПП були стадія хвороби й наявність симптомів інтоксикації. На даний час стратегія лікування хворих на ЛГМ має суттєві відмінності. До основних груп факторів несприятливого розвитку ЛГМ фахівцями відносяться: сукупність характеристик, які обумовлені біологією самої пухлини, насамперед, це кількість пухлинних клітин, рівень їх проліферативної активності та схильність до апоптозу, ступінь експресії різних антигенів; особливості розвитку пухлині, які обумовлені генетичними чинниками; комплекс

факторів, що характеризують реактивність мікрооточення (склад реактивного інфільтрату, його кількісні та якісні характеристики, експресія активаційних антигенів тощо); показники ефективності взаємодії пухлини з клітинними елементами, що її оточує (рівень показників експресії цитокінів, хемокінів, адгезії); комплекс параметрів, які характеризують загальний стан природної та специфічної ланок імунної системи хворих на ЛГМ.

Наприкінці можна стверджувати, що організація фармацевтичного забезпечення хворих на ЛГМ є складним питанням. Актуальним напрямком досліджень є подальший пошук та вивчення прогностичних факторів, які дозволять не тільки вибудувати правильну тактику лікування ЛГМ, а й організувати раціональні моделі їх фармацевтичного забезпечення за умов існуючого ресурсного забезпечення охорони здоров'я.

ОРГАНІЗАЦІЯ ЕФЕКТИВНОЇ ХІМІОТЕРАПІЇ ГОСТРИХ ЛЕЙКОЗІВ ЯК ВАЖЛИВИЙ НАПРЯМОК ЛІКУВАННЯ ОНКОГЕМАТОЛОГІЧНИХ ХВОРИХ

Цурікова О. В.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна
zurikova2008@gmail.com

Сучасна онкогематологія є однією з найбільш динамічних галузей медицини, яка в останній час стало активно розвиватися за широким спектром напрямків. Це й вивчення в імуногематології, сфері практичного використання цитокінів тощо. Рівень ефективності лікування хворих на гострі лейкози з кожним роком зростає, при цьому питання організації раціонального використання протипухлинних препаратів (ПП) залишається досить відкритим. За даними Національного канцер-реєстру гострі лейкози займають домінуючі позиції в структурі онкопатологій у хворих до 17 років,